

tor ikke være afhængigt af en privat Bolværks-
eiers Forgødtbefindende at nægte — maaffee
at besfatte det lille, men dog meget vigtige
Stridt fra Havnen til Staden, og saalidet
Nogen kan fordrø saadan Udgang paa ethvert
Punkt, han maatte udpege, saalidet er det
tilstrækkeligt, at der i hele Havnens Udstræk-
ning findes enkelte Steder, hvor Forbindelsen
staaer Enhver aaben. Hvor mange saadanne
Steder der behøves, og hvor de bør findes, er
et concret Spørgsmaal, som ikke kan afgjøres
ved Lov, men for hvis retsfærdige Afgjørelse
der formeentlig er tilstrækkeligen sørget ved i
sidste Instans at henlægge det til Indenrigs-
ministeren; men at der paa passende Steder i
Havnen bør findes vel indrettede Landings-
pladse, er en Fordring, hvis Retmæssighed ikke
kan bestrides.

§ Henhold til det Anførte skal Udvalget
foreflaae, at Landsstinget — istedetfor det for-
relagte Udkast, der ikke blot overlader Alt til
Administrationen, men ved en saadan særlig
Tuldmagt udfletter endog den Begrændsning, der
ellers selv under den videste Fortolkning inde-
holdes i Politimyndighedens almindelige Be-
rettigelse — vil vedtage et Lovforslag, saa-
lydende:

§ 1.

Det skal herefter være Enhver tilladt for
Betaling at befordre Personer i Kjøbenhavns
Havn og paa sammes Rhed, naar han for
Havneadministrationen Celler hvem samme der-
til maatte bemyndige) godtgjør: at han besto-
der et forsvarligt, med det fornødne Inventar-
ium forsynet Fartøi; at han eller den, ved
hvem han vil lade samme føre, dertil er skif-
fet, og at han har en Liggeplads, hvor Baa-
den kan oplægges om Ratten.

Hvo som opfylder disse Fordringer, erhøl-
der af Havneadministrationen et Udgangsbeviis,
for hvis Udfærdigelse der erlægges en
Kjendelse af 2 Rd. 3 Mk. for en Roebaad og
af 5 Rd. for en Seilbaad, og bliver da Fær-

toiet at betegne med et Mærke og Baadsføreren
at forsyne med et Skilt.

Havneadministrationen skal lade føre Til-
syn med, at Betingelserne vedblivende ere til-
stede. (Hvorfor der dog ikke bliver at erlægge
nogen ny Betaling) og bortfalder Ratten, saa
længe dette ikke er Tilfældet.

§ 2.

Paa de for Baadsførselen i Havnen og paa
Rheden vigtigste Landingssteder, hvorover
Havneadministrationen har eller maatte kunne
erholde Raadighed og for hvis henstgsmæssige
Indretning den har at sørge, skal den paa et
Aar ad Gangen anvise Liggeplads til et saa
stort Antal af de ifølge det Forestaaende til
Færgesart Berettigede, som Pladsen tillader,
mod at disse derfor betale en aarlig Leie og
underkaste sig den Forpligtelse, at færges paa de
Tider, som fastsættes i et særligt Reglement,
og for en bestemt Betaling, hvorfor der, hvis
det skulde vise sig nødvendigt, kan fastsættes et
Maximum i Reglementet. Dette affattes af
Havneadministrationen og stadfæstes af Inden-
rigsministeren, som tillige afgjør, hvilke Lan-
dingssteder der skulle indrettes til offentlige
Liggepladse og hvilken Leie der skal svares
af samme.

§ 3.

Hvo der uden at være i Besiddelse af Ud-
gangsbeviis besfatter sig med for Betaling at
befordre Personer i Havnen og paa Rheden,
straffes af Politiretten med Bøder fra 5 til
10 Rd.

Hvo der overtræder det i § 2 ommeldte
Reglement, ansees med Bøder fra 1 til 5 Rd.,
som dicteres af den, til hvem Havnepolitiet er
overdraget, og kan efter dennes Indstilling af
Havneadministrationen bortvises fra det Of-
fentliges Liggepladser.

Forøvrigt skal Enhver, der besfatter sig med
saadan Fart, være undergivet Havnepolitiets
Tilsyn og holde sig de til Ordens Oprethol-
delse af samme givne Befalinger efterrettelig.

Bjerring.

Orla Lehmann,
Formand og Ordfører.

Wesfely.